

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Noroi Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

*Noroi Ruslan xxx, născut la xxxxx,
domiciliat în r-nul xxx, sat. xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 13.04.2018 – 24.09.2019

instanța de apel: 29.10.2019 – 11.12.2019

instanța de recurs: 21.02.2020 – 20.05.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința judecătoreiei Bălți sediul Central din 24.09.2019, Noroi Ruslan Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), d) și art.208 alin.(1) Cod penal.

În temeiul art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.208 alin.(1) Cod penal, i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui Noroi Ruslan Andrei o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul partial al pedepsei stabilite prin sentința judecătoreiei Bălți sediul Central din 10.05.2018, i-a fost stabilit lui Noroi Ruslan Andrei o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni.

În temeiul art.72 Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a fost calculat de la 24.09.2019, cu includerea perioadei de arest preventiv 12.12.2017 - 22.02.2018 și de executare a pedepsei 22.01.2018 - 24.09.2019.

1.1. În sentință, prima instanță a constatat că: Noroi Ruslan Andrei în perioada de timp cuprinsă între 07.07.2017 ora 18:00 și 08.07.2017 ora 08:20, acționând de comun acord cu minora Xxxx, în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în scara nr.2 a blocului locativ de pe str.M.xxx mun.xxx, profitând de faptul, că nu sunt văzuți de nimeni, pe ascuns au sustras două biciclete de modele sportive pentru copii în valoare de 2200 lei fiecare, în sumă totală de 4400 lei, cauzându-i lui Cebotari Olga daune în proporții considerabile, fapt după care au părăsit locul infracțiunii.

1.2. Tot el, în perioada de timp cuprinsă între 07.07.2017 ora 18:00 și 08.07.2017 ora 08:20, aflându-se în scara nr.2 a blocului locativ de pe str.Xxxmun.Bălți, urmărind scopul săvârșirii infracțiunii contra patrimoniului, știind cu certitudine că Xxxx, a.n. 16.04.2004 este minoră, în pofida faptului dat, intenționat prin exemplul personal și convingere a atras-o pe ultima în activitate criminală și a instigat-o să săvârșească împreună cu el infracțiunea de sustragere pe ascuns a două bicilete de modele sportive pentru copii în valoare de 2200 lei fiecare din scara nr.2 a blocului locativ de pe str.Xxxmun.Bălți, care a fost comisă de persoanele date, la data de 07.07.2017 în perioada de timp 18:00-24:00.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Noroi Ruslan, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței judecătoreiei Bălți sediul Central din 24.09.2019, cu emiterea unei noi decizii de achitare.

2.1. În motivarea cererii de apel, inculpatul Noroi Ruslan a menționat că:

- nu a comis infracțiunea și lipsesc probe, iar unica dovadă sunt declarațiile Tatianeii Cebotari, care sunt contradictorii, care inițial a declarat că nu a participat la furt, apoi a declarat că a participat;

- nu s-a luat în considerație caracteristica Tatianeii Cebotari, care are comise mai multe infracțiuni, deși este minoră;

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Noroi Ruslan Andrei, declarat împotriva sentinței judecătoreiei Bălți sediul Central din 24 septembrie 2019, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, judecând cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția

inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Noroi Ruslan în baza art.186 alin.(2) lit.b), d) și art.208 alin.(1) Cod penal, totodată corect a apreciat măsura de pedeapsă sub formă de închisoare, ținând cont de circumstanțele cauzei, persoana vinovată și urmările survenite.

Instanța de apel a considerat că, inculpatul Noroi Ruslan nu a recunoscut vina, dar a acceptat să depună declarații și a dat declarații reieșind din poziția sa, formându-și linia de apărare. Darea declarațiilor și alegerea linii sale individuale de apărare este un drept al inculpatului prevăzut la art.17 și 21 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a apreciat că nerecunoașterea vinei de către inculpatul Noroi Ruslan ca libertate de mărturisire împotriva sa, consfințită la art.21 Cod de procedură penală, care nu echivalează cu achitarea inculpatului, în cursul judecării cauzei fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Instanța de apel a menționat că, Noroi Ruslan a fost condamnat pentru mai multe furturi de biciclete, unde a luat aceeași poziție de nerecunoaștere a vinei.

Instanța de apel a notat că, soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile inculpatului Noroi Ruslan care au fost apreciate în raport cu materialele cauzei și anume: declarațiile părții vătămate Cebotari Olga;

- declarațiile martorului Xxxx și probele scrise:

- procesul-verbal de audiere a martorului Xxxx din 26.09.2017 și 01.04.2018;

- ordonanța cu privire la începerea urmăririi penale din 11.07.2017; informația din UG a IP Bălți;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.07.2017;

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate Cebotari Olga din 08.07.2017;

- procesul-verbal de audiere a martorului Xxxx din 26.09.2017, care au fost cercetate în ședința instanței de fond.

Instanța de apel a constatat că, în veridicitatea declarațiilor părții vătămate și martorului nu-i temeii de a se îndoii, or, acestea au fost audiate sub jurământ și cu preîntâmpinarea în baza art.312, 313 Cod penal, coroborează și se confirmă în cronică de desfășurare a evenimentelor.

Instanța de apel a conchis că, Xxxx este minoră, fapt despre care inculpatul Noroi Ruslan știa cu certitudine, confirmând în apelul scris și în instanța de apel.

Instanța de apel a considerat ca fiind dovedită integral vinovăția lui Noroi Ruslan, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate conform prevederilor art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, iar pedeapsa penală aplicată

lui Noroi Ruslan în baza art.186 alin.(2) lit.b), d) și art.208 alin.(1) Cod penal este una legală, întemeiată și motivată.

La capitolul individualizării pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut că prima instanța a acordat deplină eficiența prevederilor art.2, art.7, art.61 alin. (1) și (2) și art. 75 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, pedeapsa aplicată de instanța de fond este una echitabilă și legală, fiind ținut cont de gravitatea și motivul infracțiunilor săvârșite – infracțiuni mai puțin grave, scop de profit, personalitatea celui vinovat, anterior judecat, lipsa circumstanțelor atenuante, prezența circumstanțelor agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte similare, modul și condițiile acesteia de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a luat în considerație comportamentul inculpatului în cadrul cauzei penale, influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui și de posibilitatea corectării acestuia în condițiile stabilirii unei pedepse penale de închisoare.

Instanța de apel a stabilit că, doar pedeapsa închisorii ar putea asigura atingerea scopului pedepsei penale prevăzute la art.61 Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a concluzionat că, argumentul înaintat de inculpat, precum că el nu a comis infracțiunea se combate prin materialele cauzei, de unde rezultă cert că el împreună cu XxxX au sustras biciclete. Or, faptul că Noroi Ruslan nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanța de fond, nu este temei de casare a sentinței. Instanța de fond a analizat și apreciat declarațiile martorului XxxX în raport cu celelalte probe și le-a declarat admisibile, care corespund materialelor cauzei și prevederilor legale.

5. Decizia instanței de apel din *11 decembrie 2019*, pronunțată integral la *15 ianuarie 2020*, a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Noroi Ruslan, care nu a invocat nici un temei din prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

5.1. În motivarea recursului ordinar, inculpatul Noroi Ruslan a menționat că:

- nu a comis infracțiunea prin atragerea unei persoane minore, deoarece declarațiile Tatiane Cebotari au fost contradictorii, care inițial a declarat că nu a participat la furt, ulterior a declarat că a participat;
- în locul comiterii infracțiunii au fost instalate camere de supraveghere, însă de care nu s-a ținut cont;

- este de acord să fie pedepsit doar pentru fapta comisă;

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Lecturând textul recursului ordinar declarat de către inculpatul Zacuțelu Vadim cu avocatul Buruiană Elena, Colegiul penal constată că nu s-a indicat expres nici unul dintre temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel, precum că el nu ar fi comis infracțiunea împreună cu Xxx, invocând că *declarațiile xxx sunt contradictorii, care inițial a declarat că nu a participat la furt, ulterior le-a schimbat, declarând că a participat*, Colegiul penal consideră neîntemeiate, deoarece vinovăția inculpatului a fost confirmată prin probele administrate, care la rândul său au fost detaliat cercetate și analizate de către instanțele de judecată. Colegiul penal reține că, în recursul declarat recurentul critică în bună parte inclusiv hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate, în opinia căruia acestea nu dovedesc în mare parte vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii cu prin atragerea unui minor.

Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile recurentului, Colegiul penal reiterează că aceștia se referă în principiu la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie

un ansamblu probator indubitabil prin care nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal reiterează că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

La etapa judecării recursului, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Cu referire la criticile invocate către inculpatul Noroi Ruslan precum că este de acord să fie pedepsit doar pentru fapta comisă, Colegiul penal consideră ca fiind declarative, or, Xxxx, fiind preîntâmpinată de răspundere penală conform art. 312, 313 Cod penal, a declarat că împreună cu Noroi Ruslan a sustras două biciclete.

În atare împrejurări, instanța de recurs consideră că, instanța de apel a aplicat inculpatului, în prezența speței, pedeapsă echitabilă și conform prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar termenul pedepsei stabilit în sarcina acestora, a fost individualizat corect și în așa fel, încât persoanele vinovate de comiterea crimei să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În opinia Colegiului penal, la caz, pedeapsa individualizată de către instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază argumentele invocate în recursul declarat ca nefondat, deoarece nu sunt incidente în speța cazurile de casare la care a făcut referire autorul, ce ar servi drept temei de

implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate și se impune, astfel, concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Noroi Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Noroi Ruslan xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda